

Wstęp do historii Elizeusza

Dlatego tak mówi Pan: Z łoża, na którym się położyłeś, już nie wstaniesz, gdyż na pewno umrzesz - 2 Król. 1:4.

Pierwsza Księga Królewska kończy się opisem panowania Achazjasza, który objął tron po śmierci swego ojca, Achaba. O Achazjaszu mamy powiedziane, że panował nad Izraelem dwa lata, lecz w istocie jego panowanie trwało rok. Zgodnie z tradycją, królowie północnego Izraela liczyli okres swego panowania od ostatniego roku panowania swego poprzednika. Zatem ostatni rok panowania Achaba był pierwszym rokiem panowania Achazjasza, zaś „drugi” rok panowania Achazjasza był pierwszym rokiem panowania jego następcy, jego brata Jehorama, również syna Achaba. Jednakże Jehoram objął tron już po śmierci Achaba.

Spostrzeżenie to tłumaczy nam dlaczego Achazjasz objął tron w „siedemnastym roku panowania Jehoszafata”, panował „dwa lata nad Izraelem”, a jednak jego następcą Jehoram objął władzę w „osiemnastym roku panowania Jehoszafata” (1 Król.22:52, 2 Król 3:1).

Grzechy jego ojca

W czasie swego krótkiego panowania Achazjasz powtórzył grzechy swego ojca Achaba, podtrzymując kult cielca zapoczątkowany przez Jeroboama ponad siedemdziesiąt lat wcześniej, wspierając kult Baala wprowadzony do Izraela przez żonę Achaba Izebel. Było to powodem sądu Bożego. Opis tych wydarzeń zawarty jest w pierwszym rozdziale 2 Księgi Królewskiej, po czym następuje rozdział opisujący zabranie Eliasza i ustanowienie Elizeusza jego następcą. Tym samym Eliaz był prorokiem, za pośrednictwem którego Bóg objawił swój sąd względem Achazjasza.

Życie Achazjasza było zagrożone, kiedy odniósł poważne obrażenia wypadłszy przez okno z górnej komnaty. Zamiast jednakże skorzystać z rady proroka Bożego, swych posłańców wysłał aby zasięgnęli porady Belzebuba („Baal much”) w Ekronie, mieście Filistyńczyków. Na Boży rozkaz Eliaz przechwycił posłańców i przekazał im posłannictwo znajdujące się w nagłówku niniejszego artykułu.

Redakcja